

ANEKDOTES

Pelnīt iztiku ar rakstīšanu

Alus bārā sarunājas divi studenti.

A: “Ar ko tu pelni iztiku?”

B: “Ar rakstīšanu.”

A: “Un ko tad tu galvenokārt raksti? Kurai izdevniecībai sūti?”

B: “Hmm es rakstu vēstules uz mājām.”

Biznesa piesaistīšana

Kāda naktskluba jaunkundze atnākusi pie ādas ārsta uz apskati. Pēc pārbaudes ārsts secina, ka viņai ir venēriskā slimība. Tomēr nezinādams, vai jaunkundze ir precējusies vai nav, piesardzīgi saka: “Vislabāk būtu, ja jūs ataicinātu uz pārbaudi arī partneri, ar kuru jums ir intīmas attiecības.”

Jaunkundze, to izdzirdot, pēkšņā izbrīnā izsaucas: “Jūs gan protat piesaistīt biznesu! Cik cilvēkiem tad būs jānāk?”

Tālejoši plāni

Kāds vīrs žurnālu izdevniecībai uzrakstījis trīs vēstules, minot vairākus racionālus priekšlikumus. Izdevniecība viņam savukārt atsūta divus žurnālu paraugus kā pateicību. Vīrs nu bija bezgala priecīgs. Sieva viņam jautā, ko viņš plānojis darīt tālāk. Vīrs ļoti nopietnu sejas izteiksmi atbild: “Sūtīšu priekšlikumus auto ražošanas firmai.”

Man mājās ir viesnīca

Kādu pēcpusdienu Li Erpan ar vilcienu devās uz Naņnin pilsētu. Viņam sagadījās apsēsties blakus kādai jaunkundzei. Visu ceļu viņi pavadīja aizraujošā sarunā un šķita, ka abi nožēloja to, ka liktenīgā tikšanās nākusi tik vēlu.

Četras stundas pagāja kā acumirkļis. Kad vilciens pienāca gala stacijā Naņnin, meitene teica Li Erpan: “Ja nevarat atrast naktsvietu, tad varat nākt pārnakšņot pie manis.”

Li Erpan nespēja noslēpt patikamo pārsteigumu: “Bet vai tad tu dzīvo viena pati?”

“Ak, nē taču,” viņa nevērīgi atbildēja: “Mums mājās ir viesnīca.”

Iesprauksies jebkurā robā

Pie kādas mājas durvīm bija pienācis preču izplatītājs un līdz nāvei apnicīgi vienā laidā tarkšķēja: “Esmu pārliecināts, ka kāda no šīm lietām jums noteikti noderēs - birstes, ziepes, zīmuļi, galda naži, mazgājamās bļodas ... Vai jūs nevēlaties?”

Namamāte, viņa uzbāzības nogurdināta, atbildēja: “Nē, visas šīs lietas man jau ir.”

Beigu beigās pārdevējs izņēma mazu apdrukātu kartiņu un teica: “Nu tādā gadījumā, viena šāda jūsu mājās gan vienmēr noderēs.” Namamāte paskatījās, uz kartiņas bija rakstīts: “Preču izplatītājiem pie durvīm nekļauvēt!”

Izšķirošā brīdī rodas padoms

Londonā trūkst sabiedrisko tualetu un cilvēki bieži vien tādejā sajūt apgrūtinājumu. Kādu dienu vienam franču tūristam savajadzējās pa mazajām darišanām. Tik steidzami, ka vairs nezināja, kur likties. Pēkšņi viņš ieraudzīja poliklīniku, cik vien ātri varēja, ieskrēja iekšā un teica: “Māsiņas jaunkundz, iespējams, ka man ir cukura diabēts, vai jūs lūdzu nevarētu veikt pārbaudi?” Medmāsa pasniedza viņam divus traukus. Tūrists turpat uz vietas atpogāja bikšupriekšu un piepildīja abus traukus līdz malām. Tad viņš pilnībā apmierināts bilda: “Māsiņas jaunkundz, šķiet, ka tagad man ar veselību ir jau daudz labāk.”

Tīģeris un antilope

Tīģeris noķēra antilopi un jau grasījās to apēst, bet antilope teica: “Tu nevari mani ēst.”

Tīģeris apstulba: “Kāpec ne?”

“Tāpēc ka es esmu otrās šķiras aizsargājamais dzīvnieks.”

Tad tīģeris iesmējās: “Bet otrās šķiras aizsargājamā dzīvnieka dēļ taču nevar ļaut nomirt badā pirmās šķiras aizsargājamajam dzīvniekam.”

Divas maizītes

Kādā vējaini lietainā vakarā, kad maiznieks jau grasījās savu maiznīcu slēgt, veikalā ienāca kāds vīrs, lai nopirktu divas saldās maizītes. Maiznieks nespēja noslēpt savu izbrīnu un neizpratni par to, ka kāds šādā negaisā divu nieka maiziņu dēļ iet ārā no mājas. “Vai esat precējies?”, viņš pajautāja. “Protams,” atteica pircējs: “Jūs domājat, ka mana māte liktu man šādā vakarā iet ārā.”